

Generace

Hybridní výtvar party nadšenců z Gymnázia T. G. Masaryka v Litvínově

Ročník 1.

Číslo a datum vydání: 2 / pondělí, 11. 2. 2019

JAK TO VIDÍM JÁ...

Neskrývám upřímnou radost a nadšení z nového novinářského počínu v podobě právě zrozené Generace Z. Dobré dílo. Na úrovni. Cítím staré dobré časy. Tuším, že bychom mohli alespoň na čas zůstat věrni tradici gymláckých studentských časopisů.

Přeji nám, aby nás Generace Z bavila několik ročníků, aby se líbila, rozšiřovala své rubriky, měla stále

příspěvatele a chtivé čtenáře a aby nikdy neskončila v koši kvůli poťouchlým posměváčkům, kteří jen kritizují, hloupě se vysmívají a přitom se často sami umí stěžít podepsat. Bylo by jistě fajn, kdyby se našli přispěvatelé i mezi učiteli a možná také rodiči a prarodiči – řada z nich by mohla zavzpomínat na svá studentská léta za zdi gymnázia.

Děkuji celé redakční radě, jež se nebála, že se spálí, dá-li se do spolku s Chilli papričkou. Můj osobní dík pak letí ke všem za článek o králi zvířat. Obdivuji trefné srovnání a slibuji, že budu i v budoucnu za naši říši rvát, tedy se prát. Ani nevíte, jak optimisticky jste mě naladili!

Z OBSAHU VYBÍRÁME:

Prezidentský den
Není růže jako růže...
S Valentýnem okolo
světa
Horoskop
Filmové okénko
Wife Carrying
Jak přežít hodinu
Byli jsme u toho
Osudové setkání
Horké křeslo TU

A jeden apel na závěr – je určen všem budoucím gymnazistům, kteří k nám mají teprve namířeno, a možná i současným zatvrzelým kverulantům: přestaňte už konečně hledat cesty jinam než k nám do Litvínova! Vy, co hledáte rodinné prostředí, malý kolektiv fajn lidí, kde se všichni znají, kde jsou si všichni tak nějak blíž, rozšiřte naše řady! Nevěřte všemu, co slyšíte! Míra náročnosti studia je velmi subjektivní hledisko. My nejsme začátečníci! Za nás hovoří nejen procentuální úspěšnost u maturit – na absolventy naší (údajně těžké) školy dnes můžete narazit mimo jiné v České televizi, v pražských nemocnicích, v zahraničních misích; mnozí nastoupili dráhu vědeckých pracovníků, stali se řediteli významných organizací, vlastní nebo spoluvlastní prosperující firmy. Výčet uplatnění by vydal na samostatnou stránku.

Abyste v životě něčeho dosáhli, musíte mít základy, na kterých můžete stavět – štěstí a příležitost jsou jen potřebnými bonusy. My vám základy dáme – budete-li chtít. Nic v životě není zadarmo – maturita na méně náročné škole vám sice ukončí středoškolské vzdělání, ale co dál? Utečete-li před překážkami v podobě náročnosti jednou, budete utíkat po zbytek života, abyste nakonec zjistili, že „snadné“ není vždy „vítězné“...

Mgr. Jan Novák, ředitel školy

5. února – Dobromila

JMÉNA V KALENDÁŘI

MAJDALENA DOBROMILA RETTIGOVÁ

Dobromila (jinak také Dobruška, Dobruše, Romy, Mila, Mily) je ženské jméno slovanského původu, které bylo vytvořeno překladem řeckého jména Agáta. Jméno vykládáme jako *žena milující dobro* nebo jednoduše *dobrá, laskavá*. Nejvýznamnější nositelkou jména je česká spisovatelka přelomu 18. a 19. století **Magdalena Dobromila Rettigová** (1785–1845), autorka knihy *Domácí kuchařka* (1826). Rettigová se vedle vaření věnovala výchově a výuce dívek, vedla svůj společenský salón (*kafíčková společnost*), osobně se stýkala s vlastenci (Palacký, Jungmann, Šafařík) a stála u všech významných kulturních akcí svého okolí, o nichž referovala coby dopisovatelka do časopisu *Květy*.

Magdaleny Dobromily Rettigové
Domáci
Kuchařka,
čili:
Snadno pochopitelné a proskoumané
poučení,
kterak se
masité i postní pokrmy všeho druhu
nejlehutějším způsobem vaří, pekou a zadělávají;
kterak se
rozmanité moučné a ovocné lahůdky, zavařeniny a t. d.
připravují;
kterak se
tabule nejnovějším způsobem pokrývají;
kromě mnohých jiných užitečných a v domácnosti
nevyhnutelně potřebných věcí.

Jen tak mimochodem pro vášnivě kuchaře: Městská knihovna v Praze nabízí *Domáci kuchařku* volně ke stažení v elektronické podobě: https://web2.mlp.cz/koweb/00/03/36/98/79/domaci_kucharka.pdf

19. února – Mansvet

Klidný a mírný – přesně takový význam má z latiny převzaté jméno Mansvet (domácí podoby – Man/ek/, Manouš/ek/, Mansvetek). V České republice jde o jméno velmi neobvyklé, už prakticky nepoužívané (dostupné zdroje uvádějí, že od r. 1945 se u nás narodilo jen jedno dítě s tímto jménem). Nejznámějším nositelem tohoto jména u nás je **Mansvet Havel** (zemřel 28.1.1919), český auskultant (justiční čekatel – pozn. redakce) při státním zastupitelství v Těšíně, který padl během československo-polských bojů o Těšínsko. V den své smrti byl zadržen polskou hlídkou u Kyselova. Když se legitimoval jako státní úředník, byl propuštěn. Sotva však ušel několik kroků, hlídka na něj vystřelila. Zemřel v poli (místo incidentu) na následky těžkého zranění.

USA: Prezidentský den

JINÝ KRAJ, JINÝ MRAV

Třetí pondělí v únoru (letos 16.2.2019) oslavují Američané **Den prezidentů**. Svátek původně vznikl na oslavu narození prvního amerického prezidenta George Washingtona (22. února 1732). Ačkoliv záměrem bylo oslavit Washingtonovo narození, mnozí Američané dnes oslavují také narozeniny Abrahama Lincolna (12. února 1809), protože tento svátek připadá na den mezi daty narození obou prezidentů. Formálně se však nazývá *Washington's Birthday* – Den Washingtonova narození.

V roce 1971 Kongres určil, že několik státních svátků (včetně Dne narození George Washingtona) bude připadat na pondělky, aby tak vznikly prodloužené víkendy. Jelikož řada států (ne však federální

Národní památník Mount Rushmore (oficiální název Mount Rushmore National Memorial) * George Washington (1732–1799), Thomas Jefferson (1743–1826), Theodore Roosevelt (1858–1919) a Abraham Lincoln (1809–1865) * zdroj obrázku a více podrobností: https://cs.wikipedia.org/wiki/Mount_Rushmore

vláda) oficiálně slaví 12. února také výročí narození Abrahama Lincolna (16. prezident USA), mnozí Američané si začali (bohužel nesprávně) myslet, že třetí pondělí v únoru je společným „Dnem prezidentů“ na počest Washingtona i Lincolna, a vlastně všech amerických prezidentů.

Federálním svátkem zůstává Den narození George Washingtona – jedná se o jeden ze způsobů, jak Američané oslavují život muže, jehož často nazývají „otcem vlasti“.

Není růže jako růže...

TRENDY

Každý slavíme Valentýna jinak (někdo vůbec). Bez ohledu na přístup ke zmiňovanému svátku všichni víme, že Valentýn oslavuje lásku. Většinou se jako dárek dávají růže. Ale kterou zvolit? Existuje několik odrůd, které se od sebe barevně odlišují.

zdroj obrázku:

<https://www.ruzehned.cz/produkt/duhove-ruze/>

vyjádřit city k vám.

Blízko k červené má **růžová**. Někteří kluci ani nedokážou tyto dvě barvy rozeznat, což je možná dáno tím, že i jejich významy jsou dost podobné. Jde také o vyjádření lásky, ale pozor – už ne vášnivé, spíše romantické.

Je-li vaší oblíbenou **bílá**, určitě víte, že se růže této barvy dává do svatebních kytic, protože značí čistotu a nevinnost. Je taktéž symbolem pravdy, úcty a spirituality. Hlavně pánové by teď měli zpozornět – jste-li držgrešle a hodláte svou vyvolenou oslnit sice krásnou, ale pouze jedinou růží, dopustíte se neskutečného faux pas, protože jedna bílá růže se tradičně nosí na pohřeb mladým zesnulým...

Žluté růže vídáme zřídka. Jejich barva naznačuje spíše platonickou lásku, ale také přátelství a přání radosti a štěstí.

Modré růže, které v přírodě nenajdete, protože jsou uměle vytvořené (nejčastěji se namodro obarvuje odrůda krémové růže Vendela; barva na jejích květech se velmi dobře „chytá“), jsou symbolem věrnosti, úcty a obdivu. Mezi partnery znamenají zbytečnou žárlivost, ale i vnitřně srovnané hodnoty. (Mimochodem – kytice modrých růží je velmi oblíbeným dárkem k narození chlapečka.)

Poznámka na konec – vyjma zmiňované „problematiky“ jedné bílé růže se všechny darují v lichém počtu, protože v sudém se dávají na pohřeb. Tak abyste nezapomněli...

S Valentýnem okolo světa

Původně americký svátek postupem času došel i jiné státy a našel si své místo v různých kalendářích. Ale jak se říká – „jiný kraj, jiný mrav“, takže se pojďme na svátek zamilovaných podívat zblízka.

**MOHLO BY VÁS
ZAJÍMAT...**

Po celé Evropě se věší na mosty zámečky a klíčky od nich se házejí do řek. Tento zvyk se městským radním moc nelíbí. Naopak úspěch má u Asijců, kteří ho převzali. Ve Vídni všude hraje hudba a páry chodí tančit. Aspoň trénují na plesovou sezónu.

zdroj obrázku: <https://www.potvor.cz>

Britové dávají přednost bruslení a shazují povánoční kila.

V Singapuru a na Filipínách mají svatební firmy napilno. Lidé totiž věří, že sňatek uzavřený právě 14. 2. vydrží navěky.

Největší světový producent čokolády, Ghana, využil příležitosti a z Valentýna udělal den čokolády. Doufá tak v nárůst turismu.

Saudská Arábie se rozhodla ušetřit mužům námahu s vymyšlením dáreků i peníze za ně utracené a Valentýna jednoduše zakázala. Milenecká láska před sňatkem je totiž zakázaná a hříšná, takže obchody po celý únor nenabízejí ani růže, ani čokoládu ve tvaru srdíček, ani jiné romantické produkty.

Všichni osamělí Estonci mohou nastoupit do tzv. autobusu lásky a začít svůj vztah právě na Valentýna. Bude je to stát v přepočtu jen něco kolem 100 korun.

Svátek zamilovaných se pro Finy stal svátkem přátelství. Staří známí či bývalí spolužáci se scházejí a chodí do restaurací nebo do oblíbených saun. Pro většinu Čechů je tato představa přinejmenším děsivá.

V Česku je stále o něco populárnější 1. máj, ale na ten si ještě chvíli počkáme.

Od 90. let se u nás slaví i Valentýn, a to především dumáním, zda ho partner slavit chce či nikoliv. Češi nejčastěji chodí na večeře a dávají si čokoládu. Láska zkrátka prochází žaludkem. Svě řádky ukončím upozorněním, že pokud se mnou někdo chcete slavit svátek zamilovaných, tak prosím rozhodně po česku!

Dovětek: Toužíte-li si rozšířit své obzory a dozvědět se o sv. Valentinovi (ale ano, tento tvar je ve skutečnosti jediný správný!) více, klikněte na přiložené odkazy:

<http://catholica.cz/?id=721>

http://neviditelnypes.lidovky.cz/historie-oslavy-sv-valentyna-d2a-/p_kultura.aspx?c=A170210_234208_p_kultura_wag

Horoskop pro ženy aneb Čím na sv. Valentýna určitě okouzlíte

Kozoroh: Nejkrásnější jsou na vás vaše RTY. Který muž by jim odolal?

Vodnář: Díky dobrému SMYSLU PRO HUMOR máte velkou šanci upoutat pozornost nějakým vtípkem. Dejte si ale pozor, abyste se nevhodnou volbou „zaručené pecky“ nedostaly do potíží.

Ryby: Nepotřebujete žádné bělicí pasty, vaše krásné ZUBY ohromí každého, na koho se usmějete nebo s kým prohodíte pár slov.

Beran: Pokud se chcete někomu zalíbit, není potřeba si obléknout nejluxusnější oblečení. Všechnu pozornost totiž upoutá váš HLAS a způsob vyjadřování.

Býk: Nestydte se za své RUCÉ! Po pohlazení od vás touží ne jeden muž.

Bliženci: Váš stále mladistvý OBLIČEJ okouzlí všechny ve vaší blízkosti.

Rak: I když partnera něčím naštvete, váš NEVINNÝ VÝRAZ to nakonec zachrání!

Lev: Barvou vašich VLASŮ na partnera jistě zapůsobíte. A když mu dovolíte, aby k nim přivoněl, zkaženého večera se obávat nemusíte.

Váhy: K čemu plastiky?! Vezměte si na sebe přiléhavé oblečení, aby vynikla vaše POSTAVA, a uvidíte, že v očích svého miláčka jste dokonalá!

Štír: Vaše NEHTY jsou dokonalé od přírody, stačí je jen zapilovat a můžete jít na rande.

Střelec: Vaše OČI jsou jedinečné a každý muž se v nich rád bude topit.

Romantika na filmovém plátně

Romantický film lze definovat poměrně jednoduše – nabízí především lásku nebo romanci mezi dvěma hlavními postavami, jimž osud přichystá nějakou překážku, kterou ony musí překonat. Podle toho, jak se s nástrahami hrdinové popasují, rozdělujeme romantické filmy do dvou základních kategorií: romantické komedie, tzv. sladáky, které končí happy endem, a romantická dramata, tzv. dojáky, na jejichž konci nezůstane oko suché, neb protagonisté spolu neskončí. Zamilované filmy bychom mohli také rozdělit podle toho, komu jsou určeny – zda pro dívky, pro teenagery nebo třeba pro dospělé.

Mezi nejslavnější romantické filmy všech dob patří snímky jako **Prázdniny v Římě** (romantická komedie z roku 1953 s A. Hepburn a G. Peckem v hlavních rolích byla nominována na 10 Oscarů a Audrey Hepburn získala Oscara za svou roli novodobé princezny, která se vzepřela svým panovnickým povinnostem a díky americkému novináři /G. Peck/ poznala Řím jako obyčejná mladá dívka),

Pretty Woman (1990) s Julií Roberts a Richardem Gerem (pokud máte uvedený snímek rádi, ale nejste vyloženě skalními fanoušky, možná si s chutí přečtete několik zajímavostí o něm: <https://nasregion.cz/15-zajimavosti-o-filmu-pretty-woman-vite-ze-gere-opravdu-zahral-na-klavir-a-julia-se-vytratil-na-kafe-s-prostitutkami-54678>) nebo **Titanic** (1997) s Leonardem DiCaprio a Kate Winslet.

Romantika na plátně se neokouká, o čemž svědčí i nejpopulárnější romantické filmy posledních dvou let: za rok 2017 jednoznačně vyhrávají filmy *La La Land*, *Pěkně blbě*, *Kráska a zvíře*, *Největší showman*, *Hvězdy neumírají v Liverpoolu* nebo *Dej mi své jméno*; za rok 2018 pak snímky *Já Simon*, *Den co den*, *Půlnoční láska*, *Zrodila se hvězda*, *Studená válka*, *Láska bez bariér*, *Než přišla bouře* nebo *Hastrman*.

Pokud vás zajímá, jaké jsou nejlepší romantické filmy poslední dekády očima kritiků, klikněte na přiložený odkaz: <https://www.kinobox.cz/clanek/14644-nejlepsi-zamilovane-romanticke-filmy-za-poslednich-10-let-podle-kritiku>. Je-li pro vás desítka malým číslem, našla jsem i článek s výčtem padesáti nejkrásnějších filmů, které údajně musíte alespoň jednou v životě vidět: <https://happymag.cz/zabava/50-nejkrasnejsich-romanticky-filmu-ktere-musite-videt-alespon-za-zivot/>.

Přenášení manželek přes překážky (Wife Carrying)

Dnes vám představím další z mnoha šílených sportů – přenášení manželek přes překážky (Wife Carrying). Jedná se o finský sport, ve kterém muži musejí přenést svou manželku přes řadu překážek. Zatímco manželka je „obmotána“ jedním ze tří způsobů okolo muže (viz dále), muž to má po fyzické stránce mnohem náročnější.

Eukananto, jak se závod ve finštině nazývá, svůj původ odvozuje od legendy o loupežníkovi jménem Herkko Rosvo-Ronkainen. Legenda vypráví, že pokud chtěli muži vstoupit do tlupy zmiňovaného loupežníka, museli složit zkoušku, během níž běhali s těžkými břemeny. Koneckonců vylupování

vesnic bylo hlavní činností Ronkainenovy bandy, takže fyzická zdatnost se rozhodně hodila...

Zatímco původní „zkouška zdatnosti“ představovala běh na necelých 300 m v těžkém terénu s pytlím obilí či živým prasetem na zádech, dnes je trať dlouhá 253,5 m a na zádech se snaží udržet žena – změna zátěže se váže k další tradici z minulosti, kterou byl zvyk kradení žen. Ačkoliv je v názvu sportu uveden pojem „manželka“, nemusí jí žena nutně být. Může se jednat i o přítelkyni nebo manželku někoho jiného – avšak ta se na zádech muže musí ocitnout dobrovolně.

Ženě musí být nejméně 17 let a její váha nesmí klesnout pod 49 kilogramů – v opačném případě dostane na záda batoh s dodatečnou zátěží. V současnosti se tolerují tři způsoby přenášení: hasičský (přes rameno), estonský (žena visí nohama

zdroj obrázku: <https://yesboleh.blogspot.com/2011/07/wife-carrying-championship-in-finland.html>

zdroj obrázku: <https://www.complexmania.com/world-wife-carrying-championship/>

vzhůru a drží se muže kolem pasu) a standardní (tzv. piggyback – tento způsob znají všichni, kteří někdy někoho na zádech nesli).

Trať obsahuje dvě suché překážky a jednu vodní (hloubka jednoho metru). Jediným povoleným vybavením jsou opasek a helma. Netradiční (originální) kostýmy jsou oceněny zvláštní cenou.

Mistrovství světa se koná každým rokem ve Finsku od roku 1992. Ženy se dnes účastní soutěží nejen v zemi vzniku sportu, ale také v Austrálii, Spojených státech, Hongkongu, Estonsku a ve Velké Británii. Sport byl zapsán i do Guinnessovy knihy rekordů.

Jak přežít hodinu aneb Žák těžký život má

Každý, kdo si prošel alespoň základní školní docházkou, zná ty chvíle utrpení, jež s sebou přináší výklad nudnější než pan ex-premiér Sobotka v dobách své největší slávy. Chvíle, kdy vám slova učitelů navozují migrénu. Co v ten moment dělat?

Odejít ze třídy nelze, leda byste chtěli dostat ředitelskou důtku. Nabízí se varianta spánku, kterou však nedoporučuji u některých členů učitelského sboru, jejichž nečekané zvýšení hlasu by vám mohlo přivodit infarkt. Další možností je vzít si kupř. Brufen. Ten snižuje horečku a má protizánětlivé účinky, ale dlouhodobé užívání ve větším množství se nedoporučuje. Jak píše na Wiki (ha, není dobrá jen na testy), pokud si dáte víc než 1200 mg denně, riskujete problémy se srdcem. Vyznavači východní filosofie se mohou tzv. odhmotnit a medítovat. Milovníci dobrého jídla mohou přemýšlet o novém receptu či spanilé obsluze v oblíbené restauraci. Rybáři mohou v duchu vymýšlet novou historku o tom, jak úžasný kapitální kousek po urputném boji z hlubin jezera vytáhli. Možností je opravdu nespočet. Svě utrpení si můžete zkrátit, rozhodnete-li se po devátém roce povinné školní docházky studium ukončit.

Pak vás sice bude několik desítek let čekat práce nejspíše za minimální mzdu, ale technické služby novou pracovní sílu jistě ocení – a pokud ne ony, pak pomocných dělníků na stavbě není nikdy dost.

Pokud nemáte ani Brufen, ani fantazii, a školu opustit nechcete, máte smůlu – musíte to prostě vydržet!

Zástupce ředitele vs. Poseidón

Jak bylo avizováno v prvním čísle našeho časopisu, dnes změří své síly **Mgr. Vladimír Srp**, zástupce ředitele školy a vášnivý rybář, a **Poseidón**, starořecký bůh moře a vodního živlu.

OSUDOVÉ SETKÁNÍ

Většina z vás zná Diova bratra hlavně z příběhu o Odysseovi – poté, co jeden z největších hrdinů trojské války přelstil Kyklopa Polyféma, Poseidónova syna, a za pomoci svých druhů mu vypíchl jediné oko, vymohl si Polyfémos na svém otci pro ithackého krále trest: Odysseovy lodě byly prakticky zničeny a trvalo dlouhých deset let, než se hrdina vrátil domů...

zdroj obrázku:

<http://ideas.wikia.com/wiki/File:Poseidon.png>

Poseidón (řecky Ποσειδών), jehož rodiči byli Kronos a Rheia, byl hned po narození svým otcem pozřen stejně jako jeho sourozenci – kruté smrti byl ušetřen jen nejmladší Zeus, který v dospělosti otce donutil, aby všechny své děti vyvrhl. Mezi ostatními bohy nemůžete vládce moří přehlédnout – jeho trojzubec je mu nástrojem i zbraní, pomáhá mu rozpoutat bouři i zemětřesení. Vždy je obklopen radostnými delfíny. Ačkoliv je ženatý (jeho manželkou je Amfitrita), často se zaplétá s jinými ženami (smrteľnicemi i bohyněmi),

zdroj obrázku: <https://www.greek-mythology-pantheon.com/poseidon-neptune-greek-god-of-the-sea/>

s nimiž má nesčetné potomky – nepřekvapí, že je otcem mnoha řeckých hrdinů a mýtickým předkem četných královských rodů. Podle mýtu postavil vlastníma rukama Tróju. Staří Řekové obětovali vládci vodní říše býka a koně – zvířata symbolizující dravost, násilí, ale zároveň plodivou sílu.

Po přečtení předchozích řádků mnozí z vás museli nabýt dojmu, že **naš pan zástupce** nemá v pomyslném měření sil sebemenší šanci – ale nenechte se zmást obrovskou mocí a urostlou postavou vládce moří! V první řadě si všimněte nápadné shody v otázce výzbroje – trojzubec je sice majestátní, ale *srp* rozhodně není co do důležitosti žádná ořezávátka! Že se jedná o jednoruční zemědělský nástroj (mimochodem velice starý, spojený již s raným zemědělstvím), všichni víme. Možná ale některé z vás překvapí, že název osmého měsíce v kalendáři, kdy obvykle končily žně, je od něj odvozen. „Charakteristický tvar *srpu* je podobný též tvaru měsíce na obloze, ten pak nese pojmenování měsíční srpek. *Srp* sloužil i jako zbraň. V řecké mytologii jím například byli ozbrojeni Kronos (jaká ironie! – pozn. redakce) a Perseus. *Srp* se stal také důležitou částí komunistické symboliky (v kombinaci srp a kladivo).“ (zdroj: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Srp>) Ještě si myslíte, že je zástupce bez šance? Pojdme tedy dál...

Zatímco Poseidón podle všeho ovládal jen řečtinu, náš pan zástupce vládne i angličtinou – jak jinak si vysvětlit, že s oblibou pouští anglická videa o buňkách? Už jste někdy slyšeli o tom, že by vládce moří vytvořil jedinou tabulku? Že je v tomto směru zástupce k nepřekonání, je veřejným tajemstvím... Diův bratr možná zdatně mával trojzubcem, ale co je to proti mávání ovladačem a bezchybnému nahazování při chytání (nebo lovu?) převážně sladkovodních potvor?! Nenašli jsme jedinou informaci o tom, že by měl Kronův syn smysl pro humor – ten se ovšem panu zástupci upřít nedá; jeho občasné dvojsmyslné narážky dokáží přehršel informací o tělesných pochodech oživit a zpestřit. V čem je zástupce trochu v nevýhodě, je jeho naivita – všichni SOČku opravdu dělat nebudeme a o účast v biologické olympiádě se také určitě nepopereme... Ještě v jedné věci má podle všeho Poseidón navrch – jeho tělesná konstituce ho předurčuje k silnému hlasovému projevu; díky panu zástupci ale „ušaře“ určitě nebudete muset vyhledat... Ať tak či tak, je pro nás náš pan zástupce vítězem, protože je v mnoha ohledech podstatně zajímavější než celý starořecký bůh – a vůbec nám nevádí, že neskotačí s delfíny...)

Redakce GeZ

V příštím čísle: **Paní Macháčková vs. Popelka**

Kvarta v roli hostitele aneb Devátáci z jazykovky na průzkumu

Ve středu 9. ledna se v knihovně školy, tedy bohužel pro nás všechny v nejvyšším patře našeho ústavu, konalo setkání „vyvolených“ kvartánů a žáků 9. C z jazykové základní školy. Celá akce se konala pod taktovkou našich angličtinářek – paní učitelky Jany Kubičínové a paní učitelky Květy Moršteinové. Pár kvartánů dříve navštívilo právě 3. ZŠ, takže někteří z nás se díky této akci setkali se svými bývalými spolužáky, což ji (rozuměj akci) dělalo ještě příjemnější.

Když 9. C vyfuněla do knihovny, začalo to hlavní – vzájemné představení se: jak se jmenujeme, kolik nám je, jaké jsou (pakliže vůbec) naše záliby. Zkrátka takové ty typické věci, na které stejně všichni do minuty (nebo při troše štěstí do dvou) zapomenou. Nebezpečí zapomnění nejspíš chtěl čelit

Byli jsme u toho

jeden z mých spolužáků (jméno opravdu zmiňovat nebudu, ale kvarta moc dobře ví), který nám s klidnou tváří všem hrdě oznámil, že je ještě panic... Podle mě si jeho přiznání doteď pamatují všichni (teda alespoň ti, co poslouchali).

Poté přišly na řadu předem pilně nacvičené výstupy. Buď ve dvojicích, nebo ve skupinách po pěti. V rámci nich jsme měli možnost využít své neotřelé unikátní herecké výkony, což se opravdu mnohým povedlo, a nejlepším skupinám se za to dostalo řádné sladké odměny. To má potom člověk chuť se alespoň trochu snažit.

Následné provádění devátáků labyrintem našeho gymnázia proběhlo bez problémů. Jen já jsem dostala za úkol oznámit vedení, že by se nám do školy hodil výtah nebo alespoň eskalátory, jelikož cesta ze suterénu až do knihovny je prý děs. (A my ji zdoláváme každý den!)

Končilo se hraním „kufru“. Jelikož ve hře byla anglická slovíčka, nebylo to tak jednoduché. Všechny dvojice ukázaly, co umí, a za odměnu opět obdržely sladkosti. No, není ta škola hned krásnější a sladší?!

Žáci z jazykové školy nám poděkovali a my poděkovali, jak se sluší a patří, jim. Oni odjeli a my? My se šli učit.

Den otevřených dveří – leden 2019

Když jsem ještě byla páťák, žáček školou povinný s botičkami velikosti 35, zavítala jsem do prostor své současné alma mater v rámci Dne otevřených dveří. Pamatuju si, že jsem hledala jídelnu a líbil se mi ping-pongový stůl. Moje

11leté já bylo opravdu prototypem pravého studenta. Dnes, o pět let později, dávám dohromady články do gympláckých novin o lednovém DOD. Odpovědi mi poskytly mé dvě kamarádky, Káťa a Anička – moc děkuju, holky! Obě jsou v deváté třídě a jídelnu u nás prý nehledaly...

Jak ses dozvěděla o DOD?

K: Přes webové stránky vaší školy.

A: O DOD mi řekly kamarádky.

Co se ti na DOD líbilo?

K: Moc se mi líbilo, jak jste pro nás teď nově vytvořili únikovou hru.

A: Líbilo se mi, že i když jsem si s něčím nevěděla rady, tak mi všichni pomohli a necítila jsem se trapně.

Je něco, co se ti nelíbilo?

K: Nevím o ničem, co by se mi nelíbilo.

A: Není nic, co by se mi vyloženě nelíbilo.

Je někdo, koho si z DOD pamatuješ?

K: Rozhodně paní učitelku Vurmovou a paní učitelku angličtiny. (pozn. redakce: Aby ne... 😊)

A: Žáky, co tam pomáhali, i nějaké učitele, ale jména radši nebudu zkoušet dávat dohromady.

Pomohl ti DOD s výběrem střední školy?

K: Spíš mě to jen ujistilo v tom, že chci na vaši školu nastoupit.

A: Určitě. Byla jsem na DOD i v Mostě, kdybych nešla, nemohla bych soudit a vybírat si.

Učíš se na přijímačky?

K: Ano, máme ve škole přípravný kroužek. Také chodím na kurzy do Mostu. Určitě půjdu k vám na přijímačky nanečisto.

A: Zatím jen příležitostně.

Co bys po absolvování DOD řekla lidem, když se tě zeptají na GTGM?

K: Že je to dobrá škola na vysoké úrovni, dobrá příprava na vysokou školu.

A: Že se tam mají jít podívat, protože z mého vyprávění by toho moc neměli.

Jak bylo v rozhovoru zmíněno, uvedené dívky se zúčastnily nejen odpoledního DOD, ale využily i možnost zavítat do klasických hodin. Nutno upozornit, že této nabídce využilo celkem pět žáků – čtyři dívky a jeden chlapec (Káťa, Denisa, Anička, Tereza a Jirka). Společně navštívili hodiny angličtiny a hodinu češtiny ve 2. A. Pak se na chvíli jejich cesty rozešly – dívky byly zapojeny do výuky matematiky v kvartě a jediný mužský zástupce okusil „chemické laboroky“ v kvintě. A jak by jako skupina návštěvu hodin zhodnotili?

Proč uvažujete o studium na gymnáziu zrovna v Litvínově?

Všichni si myslíme, že vaše škola nás dobře připraví na vysoké školy a poskytne nám velký rozhled do života.

Co vás vedlo k tomu navštívit klasické hodiny?

Chtěli jsme vědět, jak probíhají vaše hodiny, jak moc je to odlišné od výuky na základní škole.

Co bylo pro vás největším zážitkem?

Nejvíce se mi líbilo, asi jak se žáci k sobě chovají, jsou tam dobré vztahy i mezi jednotlivými ročníky. (Denisa)

Nejvíce se mi líbil přístup učitelů a vztahy mezi žáky. Bylo vidět, že je ve škole příjemná atmosféra. (Kateřina)

Co vás nejvíce vyděsilo?

Nejvíce nás vyděsil pan učitel na matematiku.

Pomohla vám návštěva hodin v rozhodování o dalším studiu?

Určitě nám návštěva hodně pomohla, víme, na co se máme připravit, a víme, jací jsou někteří učitelé. Určitě nás prohlídka výuky neodradila.

Káto, Deniso, Aničko, Terezo a Jirko – děkujeme za čas, který jste věnovali rozhovoru s námi, a přejeme vám u přijímacích zkoušek hodně štěstí!

Po vydání prvního čísla našeho časopisu se objevily názory, že by zajímavým zpestřením jeho obsahu byl rozhovor.

HORKÉ KŘESLO TŘÍDNÍHO UČITELE

Tato nová rubrika dává možnost všem třídám, pokud o to budou stát, vyzpovídat svého třídního – stačí k tomu málo: domluvit se s ním, vymyslet pro něho otázky a předat mu je v elektronické podobě. Třídní pak své odpovědi přepoše do naší redakce a my je v dalším čísle otiskneme.

Otázkou bylo s kým a o čem? Přemýšlela jsem o tom a pak jsem zkusila malý experiment – kvinta dostala možnost položit mi jako třídní učitelce jakoukoliv otázku s tím, že pokud bych ji vnímala jako hodně osobní, měla bych právo na ni neodpovědět. Moc jsem velkému zájmu ze strany třídy nevěřila – přeci jen se známe čtyři a půl roku a mnohé jsme spolu zažili, takže jistý obrázek o mně jako o člověku třída má. K mému překvapení mi ale během dvou dnů přišel seznam 21 otázek a bylo rozhodnuto...

TŘÍDA: kvinta / TŘÍDNÍ UČITELKA: Mgr. Štěpánka Vurmová

Kolik vám je let?

Dost na to, abych mohla být hubatá 😊 V den mých 9. narozenin byl v pozdních večerních hodinách před svým newyorským bytem postřelen jeden z členů legendární britské skupiny The Beatles. Mnohočetné střelné rány způsobily vícečetná zranění (mj. roztržení levé lopatky a průstřel plic); fatálním zraněním však bylo přetnutí krční tepny, jež bylo příčinou ztráty asi 80 % krve; oběť zemřela ještě před příjezdem do nemocnice na hemoragický šok.

Pokud jméno zpěváka a hudebního skladatele, jehož tvorba významně ovlivnila vývoj rockové hudby 20. století, neznáte, určitě vám napoví obrázek.

Jste spokojená se svou třídou?

Neměnila bych! Až nastane ten pravý čas, řeknu víc... V tuto chvíli chci jen zopakovat, že je mi ctí být vaší třídní učitelkou!

Co vám nejvíc ovlivnilo život?

Úplně nejvíc? Asi přistoupení na nápad manžela mé kamarádky přihlásit se do konkurzu na uvolněné místo češtináře na gymnáziu kdesi v Litvínově... Vždyť já, holka bez gymnaziálního vzdělání z vesnice na Ústecku, ani nevěděla, kudy se sem jede! Ani ve snu by mě nenapadlo, že místo dostanu... No, jsou věci mezi nebem a zemí...

V jaké chvíli jste za celý svůj život byla nejšťastnější?

Když mi po komplikovaném porodu oznámili, že je můj syn v pořádku.

Z čeho máte největší strach?

Každý normální milující rodič vám řekne, že jeho největší noční můrou je ztráta vlastního dítěte... Zároveň se bojím, aby mi zdraví nevyhovělo službu dřív, než bude můj syn schopný postavit se na vlastní nohy.

Jak by se jmenoval váš syn, kdyby se narodil jako dcera?

Eliška.

Co máte proti ženám?

Proti ženám nic nemám, jen nemusím tzv. slepičí typy a kabelky (vysvětleno v minulém čísle). Můj respekt mají všechny ženy, které něčeho v životě dosáhly – a je úplně jedno, zda jsou to např. daňové poradkyně, ekonomické ředitelky, lékařky, vědkyně, právničky, anebo ženy, které sice vysokoškolské vzdělání nemají, ale svůj život nepromarnily přemýšlením o tom, co si zrovna dneska vezmou na sebe. Hluboce smekám před ženami, které ze svých

děti vychovaly osobnosti, ženami, které pracují ve zdravotnictví, v pečovatelských službách či zařízeních pro handicapované. Narodit se jako žena není výhra – respekt a obdiv si zaslouží každá, která všechny své role (partnerka/manželka – matka/svobodná matka – pracující – kamarádka/přítelkyně – dcera) zvládne.

Co máte proti mužům?

Ani proti mužům nic nemám, pakliže se nejedná o mastodonty, kteří svými názory zamrzli v 19. století. Chlap, který dokáže se zaujetím půl hodiny souvisle mluvit jen o sobě, o tom, kolik má práce, kolik vydělává a kde díky tomu všude byl, mě rozhodně na zadek neposadí. Na zmíněný typ jsem vysazená... Mám ráda muže se smyslem pro humor a ironii. Respektuji pak každého, kdo vnímá ženu jako rovnocennou partnerku a ne jako služku.

Proč nenosíte šaty?

Vytahané triko a kalhoty mnohé skryjí...

Jaká je vaše přirozená barva vlasů?

Blond, posléze tzv. špinavá blond, ještě později nádech světle kaštanové – ovšem obávám se, že v současnosti bych se mohla pomalu chystat na konkurz na roli Měsíčníka ve volném pokračování pohádky Princ a Večernice... 🤖

Proč jste tak cynická?

Já a cynická? Ale kdeže! Jsem realista... Pravdou je, že jistá míra cynismu mi pomáhá přežít 🙄

Čemu nebo v co věříte?

Věřím, že cokoliv se člověku v životě stane, má svůj důvod.

Co jste poslouchala v mládí za hudbu a co posloucháte teď?

Poslouchám cokoliv, co mi dobře zní a na co mám zrovna náladu – nemám vyhraněný vkus. Poslechnu si s chutí úžasný hlas Kennyho Rogerse, miluji Canon in D barokního autora Johanna Pachelbela, ale náladu mi zlepší i „vykopávky“ posledního půlstoletí napříč celou hudební scénou. Když je mi nejhůř, sáhnu po filmové hudbě. Na druhou stranu opravdu nemusím dechovku, protože tu miloval můj tatínek a v dětství jsem Moravanku poslouchala skoro povinně každý víkend 🤖

Čím jste chtěla být jako malá?

Co si pamatuji, dlouho jsem chtěla být prodavačkou, ale to byly úplně jiné pokladny 😊
Potom jsem chtěla pracovat na poště, protože mě bavilo papírování a razítkování 😊

Jaké byly vaše začátky v zaměstnání? A jak to, že učíte zrovna v Litvínově?

Začátky na mé první škole byly dost krušné – 31 hodin týdně, čeština, občanka, dějepis (naštěstí jen české dějiny, jejichž základ jsme museli na fakultě znát ke zkoušce ze starší české literatury) + třídnictví + nastavbové studium (někteří žáci byli jen o dva roky mladší než já) + dálkaři (většina z účastníků by mi mohla tehdy dělat rodiče). Bylo to dost náročné, ale nelituji, protože to byla zkušenost k nezaplacení. A proč Litvínov? Na to se musíte zeptat pana zástupce, který podle všeho před lety o mém přijetí na uvolněné místo spolurozhodoval (přijímal mě PaedDr. Karel Zdražil). Popravdě dodnes nevím, proč jsem byla vybrána zrovna já...

zdroj obrázku:

<https://www.modrastrecha.cz/blog/6925/album/pernickovani-iezmw1/21231983/>

Jaký nejzajímavější dárek jste kdy dostala od studentů?

Všechny dárky jsou zajímavé – kolikrát přemýšlím, co „tím“ chtěl dárce říci... 😊 Pravdou ale je, že některé dárky byly tak šokující (v tom dobrém slova smyslu!), že na ně člověk jen tak nezapomene – kytice z klobás a buřtíků, ještě teplé řízky, antidepressiva, vúdú zajiček... 😊 Já si všech dáreků nesmírně vážím a opětovně za ně děkuji 🙏

Kam se chcete podívat?

Nevím – na pitevnu? (Tedy za předpokladu, že nebudu materiál na krájení 😊) Miluji detektivky a zajímalo by mě, zda bych sebou sekla už mezi dveřmi, nebo zda bych vydržela alespoň do otevření hrudního koše... 😊

Jaký sportovec je vám nejsympatičtější?

Mám slabost pro Rogera Federera – geniální tenista, který si zachoval pokoru a nekouká jen na sebe.

Co se vám nejčastěji zdá za sny?

Popravdě jsem večer tak unavená, že padám do bezvědomí a žádné sny povětšinou nemám, resp. si je nepamatuji. A pokud přeci jen, většinou jsou to šílenosti, ze kterých se odkopávám – to třeba když stojím na balkóně, který nemá zábradlí a začíná se i s budovou naklánět... Psycho 🤪

Co vás v poslední době naštvalo a co potěšilo?

Asi nejvíc mě rozčílilo zavření mostu pod Hněvínem 🤨 A co mě opravdu potěšilo? Optimismus mého tatínka, který po třech týdnech pobytu v ústecké nemocnici zvládl převoz do Prahy, kde čeká na operaci srdce ♥

V příštím čísle: 1. A vs. třídní učitelka Mgr. Monika Morávková

NĚCO MÁLO O NĚM A O NÍ

Víte, co je vrchol erotického umění? Svést vlastního manžela v okamžiku, kdy na televizní obrazovce běží přenos finále Ligy mistrů.

druhé-třetí-ahoj Karle-čtvrté...”

On: „Máš pěkné tričko.“

Ona: „Děkuju... A pod ním nic nemám.“

On: „Neboj se, to doroste...”

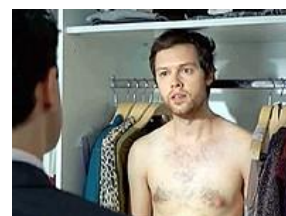
On: „Moje hodinky ukazují, že nemáš kalhotky.“

Ona: „Ale já je mám.“

On: „Aha, tak to mi jdou napřed.“

Ona: „Na Valentýna mi kup třeba čokoládu a nějaké hezké malé překvapení.“

On na Valentýna: „Tady jsem ti koupil Kinder vajíčko.“

zdroj obrázku: <http://www.tvspoty.cz/canal-originalni-vmluva-pri-nevere-milenec-ve-skrini/>

NEJČASTĚJŠÍ VĚTY PŘED SMRTÍ – mini seriál na pokračování

Neboj se, já se pro tebe vrátím. * Rýma ještě nikdy nikoho nezabila... * Klidně mu nadávej, stejně neumí česky... * Tati, ukaž mi ten smrtící čínský chvat. * Pusť mě k tomu, udělám to sám! * Tenhle trám může jít pryč, ten není nosnej... * Vsadím se s váma, že přeběhnu dálnici a nic se mi nestane. * Tak já se teda rodičům přiznám... * Josef, budeš řídit, jsi nejmíň vožralej! * Tak sleduj, klidně na tý lávce skáču a nic. * Neštouchej klackem do toho bezdomovce! * Hej, kámo, nekouří se z toho monitoru? – Ty vole, asi jo...

Počkej, kouknu se blíž...

REDAKČNÍ RADA

generacez.redakce@gmail.com

